

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/32/2025
Identifikačné číslo spisu:	5921010295
Dátum vydania rozhodnutia:	27.05.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Petr Kaňa
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:5921010295.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kaňu a členov senátu JUDr. Jozefa Šutku a JUDr. Emila Dubňanského na neverejnom zasadnutí konanom 27. mája 2026 v Bratislave, v trestnej veci obvineného X. T. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a iné, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 26. apríla 2022, sp. zn. 1To/19/2022, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku sa dovolanie obvineného X. T. o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Ružomberok (ďalej tiež „súd I. stupňa“) rozsudkom z 13. decembra 2021, sp. zn. 8T/58/2021, uznal obvineného X. T. (ďalej tiež „obvinený“) za vinného pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. a) Trestného zákona spáchanom v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

15. apríla 2021 v čase od 15:23 hod. do 15:25 hod. vo vonkajších priestoroch čerpacej stanice X. nachádzajúcej sa na ul. W. I. XX v H., potom, ako vystúpil zo zadných dverí tam odstaveného motorového vozidla zn. Toyota Auris, ev.č. D od A. F., nar. XX. Y. XXXX, trvale bytom D. P., ul. X. XXX/X, sediacej na mieste vodiča, slovami "vypadni, vypadni!" žiadal, aby vystúpila z motorového vozidla a tiež žiadal vrátiť peniaze, pričom v pravej ruke držal mačetu, s ktorou jej hrozil a opakovane sa ňou zaháňal smerom k poškodenej, pričom ju zasiahol do oblasti rúk a chrbta, čím jej spôsobil rezné rany v oblasti predlaktia na oboch rukách a uvedeného skutku sa dopustil napriek tomu, že rozkazom Okresného úradu Ružomberok, odboru všeobecnej vnútornej správy č. OU-RK-OVVS-2021/002286-2 zo 16. marca 2021, právoplatným 6. apríla 2021, bol uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších zmien a doplnkov.

Za to mu súd I. stupňa podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona za použitia § 38 ods. 2, ods. 5, § 37 písm. h), písm. m) a § 42 ods. 1 Trestného zákona uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov, na

výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia.

Zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste rozsudku súdu I. stupňa z 26. apríla 2021, sp. zn. 1T/53/2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo 7. októbra 2021, sp. zn. 3To/32/2021, ktorým bol obvinenému uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Krajský súd v Žiline (ďalej tiež „odvolací súd“) odvolania obvineného a prokurátora Okresnej prokuratúry Ružomberok, podané proti tomuto rozsudku súdu I. stupňa, uznesením z 26. apríla 2022, sp. zn. 1To/19/2022 (ďalej tiež „napadnuté uznesenie“) podľa § 319 Trestného poriadku (t. j. ako nedôvodné) zamietol.

Už skoršie dovolanie obvineného (prvé v poradí) podané proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu, v ktorom uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 13. októbra 2022, sp. zn. 5Tdo/69/2022, podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Ďalšie dovolanie obvineného (druhé v poradí) proti identickému rozhodnutiu, v ktorom uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. g), písm. h) a písm. i) Trestného poriadku Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 23. januára 2024, sp. zn. 3Tdo/21/2023 taktiež podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

* * *

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal obvinený prostredníctvom zvoleného obhajcu (JUDr. Michala Vlkolinského) teda v poradí už tretie dovolanie, formálne uplatňujúc dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

V úvode odôvodnenia dovolania obvinený zrekapituloval doterajší priebeh trestného konania voči jeho osobe poukazom na jednotlivé rozhodnutia orgánov činných v trestnom konaní, prokurátora a vo veci konajúcich súdov. Citoval obsah úradného záznamu zo 16. apríla 2021, úryvky výpovedí poškodenej F. a svedkov W. a O..

Uviedol, že tak pred začatím trestného stíhania, ako aj po jeho začatí namietal právnu kvalifikáciu prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie. Obvinený bol 8. mája 2021, potom čo bola uznesením OO PZ Ružomberok z 28. apríla 2021, podľa § 21 ods. 3 Trestného poriadku (per analogiam) s poukazom na § 18 ods. 1 Trestného poriadku spojená predmetná trestná vec na spoločné konanie s inou trestnou vecou, a bol upovedomený o zmene právnej kvalifikácie tak, že skutok z 15. apríla 2021 sa v ďalšom konaní bude posudzovať ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, spáchaného v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Trestného zákona, pričom uvedenú právnu kvalifikáciu zachoval aj súd I. stupňa.

V priebehu celého trestného stíhania popieral, že by poškodenú F. hrozbou násilia nútil, aby niečo konala a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou, pričom ani samotná poškodená túto skutočnosť netvrdila, a ani nevyplývala z iných súdom vykonaných dôkazov.

Súd I. stupňa a odvolací súd rozhodli o jeho vine na základe výpovedí poškodenej F., svedka O. a zabezpečeného videozáznamu z priestorov čerpacej stanice bez toho, aby skutočností uvádzané svedkami v ich výpovediach boli podložené aj ďalšími, aspoň nepriamymi dôkazmi tvoriacimi ucelenú, logickú a neprerušenu reťaz.

Poškodená F. a svedok O. boli vypočutí v čase pred rozhodnutím o zmene právnej kvalifikácie, pričom po jej zmene už k ich vypočutiu nedošlo.

Vo veci konajúce súdy nesprávne právne kvalifikovali jeho konanie, čo malo za následok nesprávne určenie trestnej sadzby a výmery trestu, čím bol naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Skutok po vykonanom dokazovaní nie je možné posudzovať ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona z dôvodu, že v danom prípade hrozbou násillia sa rozumie v zmysle ustálenej súdnej praxe nielen hrozbou bezprostredného násillia, ale aj hrozba, ktorá sa môže uskutočniť v budúcnosti. Z vykonaného dokazovania však nevyplyva, že by hrozbou násillia nútil poškodenú F., aby niečo konala, opomenula alebo trpela, teda v jeho konaní absentuje naplnenie znakov skutkovej podstaty zločinu vydierania.

Je potrebné zaoberať sa tým, či skutok, tak ako bol ustálený vo výroku o vine prvostupňového rozsudku a následne bezo zmeny akceptovaný odvolacím súdom, naplňa skutočne všetky znaky skutkovej podstaty zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

Zásada objektívnej pravdy vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine a treste o jednoznačne zistené a bezpečne preukázané fakty, nie iba o pravdepodobnosť. Tam, kde nie je možné bezpečne určiť, ktorá z variant skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, volí súd po vyčerpaní všetkých dosiahnuteľných dôkazov tú, ktorá je pre obvineného priaznivejšia.

Skutok z 15. apríla 2021 mal byť kvalifikovaný len ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Trestného zákona.

Navrhol preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil, že uznesením Krajského súdu v Žiline z 26. apríla 2022, sp. zn. 1To/19/2022 a v konaní, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v ustanovení „§ 319 Trestného poriadku, § 201 ods. 1 Trestného zákona, § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Trestného zákona" v neprospech obvineného, zrušil napadnuté rozhodnutie, ako aj ďalšie rozhodnutia naň obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, a Krajskému súdu v Žiline prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Ružomberok uvádzajúc, že z obsahu dovolacích námietok obvineného vyplýva, že sú vo svojej podstate vyjadrením nesúhlasu s rozhodnutím odvolacieho súdu v otázke ustálenia skutkových okolností trestného činu, za ktorý bol uznaný vinným. Namietajúc nedostatok preukázania týchto skutkových okolností relevantnými dôkazmi obvinený v podstate napadol spôsob hodnotenia dôkazov odvolacím súdom a tieto zároveň sám hodnotil zo svojho uhla pohľadu. Dovolací súd však správnosť a úplnosť zisteného skutku nemôže skúmať ani meniť, a so zreteľom na § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku sa nimi nemôže zaoberať.

Navrhla preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného ako nedôvodné podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

* * *

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ďalej tiež „najvyšší súd" alebo „dovolací súd") primárne skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), na súde na to určenom (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), a že boli splnené podmienky uvedené v § 372 ods. 1 Trestného poriadku.

Pripomína, že v zmysle § 385 ods. 1 Trestného poriadku je ako dovolací súd viazaný dovolacími dôvodmi, ktoré sú v dovolaní uvedené, pričom táto viazanosť sa týka vymedzenia chýb vytykánych

napadnutému rozhodnutiu a konaniu, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku), a nie právnych dôvodov dovolania v ňom uvedených v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku. Podstatné sú teda vecné argumenty uplatnené dovolateľom a nie správnosť ich subsumpcie (podradenia) pod konkrétne dôvody ustanovenia § 371 Trestného poriadku (rozhodnutie uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 120/2012).

Poznamenáva tiež, že dovolanie je jeden z mimoriadnych opravných prostriedkov v rámci trestného konania, ktorý je spôsobilý privodiť prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, a preto ho možno aplikovať iba v prípadoch, ak to je odôvodnené závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu.

S ohľadom na povahu dovolacieho konania, ktoré je ako návrhové konanie vždy podmienené návrhom oprávnenej osoby znalej práva - minister spravodlivosti, generálny prokurátor, obhajca v mene obvineného, najvyšší súd je viazaný podaným návrhom do takej miery, že v rámci prieskumu dodržiavania zákonnosti nemôže ísť nad rámec návrhu v ňom špecifikovaných dôvodov dovolania (§ 385 Trestného poriadku).

* * *

Dovolací súd posudzujúc dovolanie obvineného v uvedených intenciách konštatuje, že obvinený v ňom uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku najvyšší súd uvádza, že tento je v zmysle dikcie označeného zákonného ustanovenia naplnený, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa primárne rozumie, že súdmi v pôvodnom konaní ustálený skutok bol vo výroku o vine odsudzujúceho rozhodnutia právne kvalifikovaný ako trestný čin, hoci nenapĺňa znaky akéhokoľvek trestného činu, alebo že ustálený skutok vykazuje znaky iného trestného činu, než pre aký bol obvinený uznaný za vinného.

Podstatou správneho právneho posúdenia skutku (správnej právnej kvalifikácie) je tak správna aplikácia hmotného práva, teda že skutok zistený (formulovaný v tzv. skutkovej vete odsudzujúceho výroku o vine) v napadnutom rozhodnutí súdu bol z pohľadu zákonných znakov správne subsumovaný (podradený) pod konkrétnu skutkovú podstatu príslušného trestného činu upravenú v Trestnom zákone, pričom len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu.

Nemožno prehliadať, že argumentácia obvineného k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku je obsahom totožná s argumentáciou obvineného v jeho predchádzajúcich dovolaniach, pričom týmto skôr podaným dovolaniam v identickej trestnej veci najvyšší súd nevyhovel, keď uznesením z 13. októbra 2022, sp. zn. 5Tdo/69/2022 [uplatnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku] a uznesením z 23. januára 2024, sp. zn. 3Tdo/21/2023 [uplatnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g), písm. h) a písm. i) Trestného poriadku], podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku v oboch prípadoch skoršie dovolania obvineného odmietol.

V súvislosti s opakujúcou sa argumentáciou dovolateľa z predošlých dovolaní najvyšší súd poukazuje na rozhodnutie (R) zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 51/2021, podľa ktorého:

„Ak je podané dovolanie proti právoplatnému rozhodnutiu vydanému v novom konaní potom, ako bolo skoršie rozhodnutie v danej veci v dovolacom konaní zrušené, je dovolací súd povinný sa vecne vysporiadať len s takými námietkami, ktoré neboli predmetom predchádzajúceho dovolacieho konania, a

teda ktoré nanovo vyvstali po jeho predchádzajúcom kasačnom rozhodnutí v novom konaní a rozhodnutí, a tiež s takými, ktoré síce boli predložené dovolaciemu súdu už skôr, ale tento sa s nimi vecne nevysporiadal, nie však z dôvodu, že by ich opomenul, ale preto, že bude potrebné sa s nimi vysporiadať v rámci novootvoreného konania, a napadnuté rozhodnutie zrušil pri konštatovaní opodstatnenosti inej námietky, ktorá primárne odôvodňovala nezákonnosť rozhodnutia a vylučovala prieskum ostatných námietok (napr. rozhodnutie nepríslušného súdu alebo súdu v nezákonnom zložení). Je tomu tak z dôvodu, že dovolací súd nemôže preskúmať zákonnosť a odôvodnenosť svojho skoršieho rozhodnutia, keďže proti nemu nie je opravný prostriedok prípustný (§ 392 ods. 2 Trestného poriadku)".

Pokiaľ je rozsah prieskumnej povinnosti dovolacieho súdu obmedzený vyššie označeným spôsobom v procesnej situácii predpokladanej v tomto publikovanom rozhodnutí (t. j. ak je podané dovolanie proti právoplatnému rozhodnutiu vydanému v novom konaní potom, ako bolo skoršie rozhodnutie v danej veci v dovolacom konaní zrušené), tým skôr sa toto obmedzenie v prieskumnej povinnosti dovolacieho súdu nevyhnutne dotýka aj dovolania podaného v tej istej veci identickým dovolateľom proti identickému rozhodnutiu.

V súvislosti s námietkami obvineného proti právnej kvalifikácii dovolací súd poukazuje na odôvodnenie uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23. januára 2024, sp. zn. 3Tdo/21/2023, v ktorom sa dovolací súd rovnakými námietkami obvineného zaoberal (strana 13 - 14 predmetného uznesenia). V uvedenej časti uznesenia dovolací súd reagoval aj na pochybnosti obvineného o tom, či skutková veta napĺňa skutočne všetky znaky skutkovej podstaty zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Taktiež obvinenému vysvetlil nemožnosť skúmania v dovolacom konaní subjektívnej stránky trestného činu s poukazom na stanovisko zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 3/2011, podľa ktorého dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku nemôže byť naplnený s poukazom na to, že nebola v konaní vykonaným dokazovaním preukázaná subjektívna stránka trestného činu. Táto totiž predstavuje vnútorný vzťah páchatel'a k spáchanému trestnému činu, ktorý nie je možné skúmať priamo, ale len sprostredkované, t. j. tak ako sa navonok prejavuje v jeho konaní, ktoré je napokon obsahom skutkovej vety rozhodnutia.

S výhradami obvineného ohľadne nevypočutia svedkyne P. W. a poškodenej A. F. po zmene právnej kvalifikácie sa v citovanom rozhodnutí dovolací súd taktiež zrozumiteľne vysporiadal (strana 10 predmetného uznesenia).

Dôvody dovolania založené na nesúhlase obvineného s vyhodnotením výpovedí poškodenej F. a svedka O., ako aj videozáznamov súdom I. stupňa, podrobil prieskumu dovolací súd vo svojom rozhodnutí z 13. októbra 2022, sp. zn. 5Tdo/69/2022 (strana 4) a dal obvinenému na tieto námietky odpoveď.

V oboch citovaných skorších rozhodnutiach dovolacieho súdu vo veci konajúce senáty okrem iného uzatvorili, že obvinený svojím dovolaním vo svojej podstate napáda správnosť skutkových zistení, domáhajúc sa v argumentácii výlučne iného hodnotenia dôkazov, než k akému pristúpili súdy v pôvodnom konaní, a to v jeho prospech. Chyby, ktoré vo vzťahu k tomuto dovolaciemu dôvodu uplatňuje, tak v skutočnosti pod dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku nie sú subsumovateľné.

S týmto záverom pritom priamo súvisí aj nespokojnosť obvineného s nepoužitím zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného", ktorá je však opäť len dôkazy hodnotiacou zásadou, pričom námietka proti neaplikovaniu zásady in dubio pro reo tiež predstavuje časť súčasnej dovolacej argumentácie obvineného.

Dovolacie námietky obvineného proti nesprávnemu právnemu posúdeniu zisteného skutku z dôvodu nenaplnenia subjektívnej ani objektívnej stránky žalovanej trestnej činnosti tak dovolací súd hodnotil ako nespôsobilé (vecne) naplniť dovolateľom uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i)

Trestného poriadku.

Obvinený síce má právo aj opakovane podať dovolanie proti identickému rozhodnutiu, voči ktorému už skôr podal dovolanie, ktoré bolo odmietnuté, avšak vecne z iných dôvodov (pre iné vytýkané chyby), než ktoré uplatnil v skoršom odmietnutom dovolaní, a len takéto nové dôvody môžu opakovane podliehať vecnému prieskumu identického rozhodnutia dovolacím súdom v ďalšom dovolacom konaní.

V opačnom prípade má nanovo podané dovolanie fakticky charakter opravného prostriedku proti skoršiemu rozhodnutiu dovolacieho súdu v tej istej veci, ktorý však § 392 ods. 2 Trestného poriadku nepripúšťa (proti rozhodnutiu o dovolaní opravný prostriedok nie je prípustný).

* * *

Na podklade tejto argumentácie dovolací súd konštatuje, že dovolateľom vytýkané chyby boli predmetom opakovaného prieskumu dovolacím súdom, ktorý vyústil do dvoch vyššie citovaných rozhodnutí dovolacieho súdu o odmietnutí skorších dovolaní obvineného. Keďže aktuálne posudzované dovolanie obvineného je vecne odôvodnené rovnakým spôsobom ako skoršie odmietnuté dovolania, jeho meritórne preskúmanie dovolacím súdom by bolo v rozpore s § 392 ods. 2 Trestného poriadku. Keďže obvinený v odôvodnení dovolania nevytýkal vo veci konajúcim súdom iné (nové), do úvahy prichádzajúce chyby, najvyšší súd konštatuje, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku, preto dovolanie obvineného uznesením podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku na neverejnom zasadnutí odmietol.

Toto rozhodnutie prijal senát jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.